

De ballade van de piepn

Wa zekers meer as hoonderd joar eddn
kwam n moal den Ainsworth hier in t oalde laand;
zag hoo de meansken best oet t hoalt warn snedn
vuur t spinn en weavn klook met neerge haand.
Dit was t begin dat hier zoo völ febriekn
wördn sticht met nen bearg onmeunig kapitaal,
wat kortns weer völs te völ gung blyekn:
textiel meus vot, de piepn gungn daal.

Bin wiej dan noew a weer de tied vergetn
at leu op t fietske gungn jaagn oawer stroat
hoes hen vuur t waarme moal en noa dit etn
ok weer vedan meusn tot snachns oet de noad?
Van lange daag is noew niks meer te mearkn,
alns gung hier vuur de vlakte, alns egaal,
de leu meusn dus mer eargns aans goan wearkn:
textiel meus vot, de piepn gungn daal.

Van t blauwe koffiebuske kö'w nich meer sprekn;
al dee febriekssireens bint ok verstomd
en slotn bint al dee poortn en dee hekn:
t lik wa as in n oorlog, alns plat vot-ebomd.
Gen duvelkamer, spinmechien of krasn,
gen dreecilinder, töw of opmaakzaal,
t spil was der nich teagn op-ewasn:
textiel meus vot, de piepn gungn daal.

Woar bint toch al dee leu eblevn
dee hier hebt marteld en zweet zoo dag an dag?
Wat hef eur t leavn verders noe wa geavn,
doo n industrie kreeg zonn zwoarn slag?
En woarum zee'w de speendels nich meer dreain,
wat wördn dee töw met skeetspool toch fataal,
en hebt de leu noew niks meer um te kleain?:
textiel meus vot, de piepn gungn daal.

Baron! Joa, joa!, ok vot gungn oewe piepn,
woar t aarme volk op kloompn noar daansn meus;
a kö'j der rechtevoort nikс van begriepn,
t was t kapitaal wat hier zienn macht verleus.
Joa, heer baron, oew zegnskap is brökn,
der is nikс meer van t ketoen, nog genn baal,
ze hebt den heeln pleer kats um-etrökn:
textiel meus vot, de piepn gungn daal.

Ben Frey